Shiraz-Beethoven.ir

رست

دمه ۷
زیه و تحلیل قطعه‌ی «همایون»، اثر موسیو لومر ۱۳
زیه و تحلیل قطعه‌ی «پیش‌درآمد همایون»، اثر علینقی وزیری ۳۱
زیه و تحلیل قطعه‌ی «کنسرتینو برای سنتور و ارکستر»، اثر حسین دهلوی ۴۵
زیه و تحلیل قطعه‌ی «در بزرگداشت فردوسی»، اثر مرتضی حنانه ۵۹
زیه و تحلیل موسیقی «سربداران»، اثر فرهاد فخرالدینی ۷۳
زیه و تحلیل قطعه‌ی «شهیدان خدایی»، اثر هوشنگ کامکار ۹۳
زیه و تحلیل قطعه‌ی «نی‌نوا»، اثر حسین علیزاده ۱۰۵
زیه و تحلیل قطعه‌ی «موسم گل»، اثر محمدرضا درویشی ۱۳۳
زیه و تحلیل قطعه‌ی «نهانخانه‌ی دل»، اثر کامبیز روشن‌روان ۱۴۹
زیه و تحلیل قطعه‌ی «بوی باران»، اثر حسین یوسف‌زمانی ۱۶۱
ابنامه ۱۷۳

Shiraz-Beethoven.ir

ن‌های ۶۲ تا ۹۲ نقش یک اپیزود میانی را دارند. در این قسمت، ملودی‌ای بر مبنای وزن کرشمه، ز دورهای ایقاعی ردیف است(شکل ۱۴) با رجعت به مد اصفهان همراه با یک مقدمه و مؤخره، که ی رابط مُدگردی را دارند، ساخته شده است. (شکل۱۳)

(۱۳): میزان‌های ۷۸ تا ۸۳ از قسمت چهارم

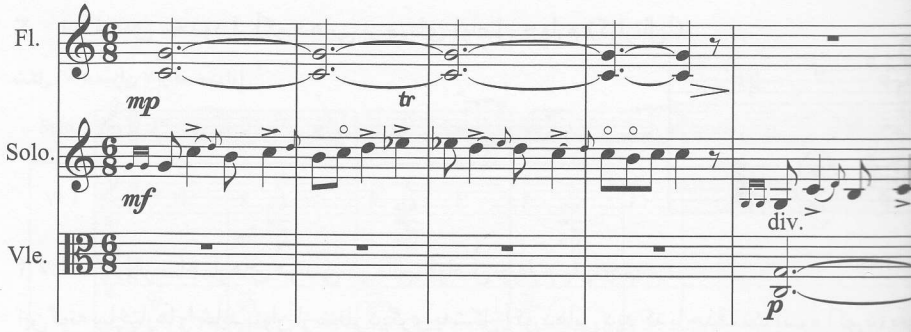

(۱۴): «کرشمه‌ی نوا» از ردیف میرزا عبدالله.[۱]

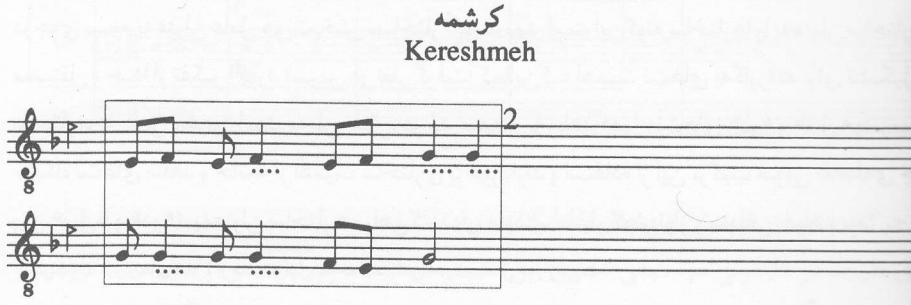

سمت سوم این موومان، موسیقی با حرکتی چابک‌تر در متر۳/۸ و مجدداً در ماهور، به‌سوی پایان ی می‌رود؛ درست همانند اجراهای سنتی که معمولاً در آنها، رِنگ در انتهای اجرا دو بار اجرا می‌شود دوم با تندایی تندتر از بار اول، تا حالتِ پایان با تأثیر بیشتری القا شود.

رمونی

ررسی هارمونی قطعه می‌توان به نکات زیر اشاره کرد:

دیدگاه گام‌محور به مدهای ایرانی و توجه به درجات مد در روند سلسله‌مراتب درجات یک گام

(۱۵): گام اصفهانِ دو

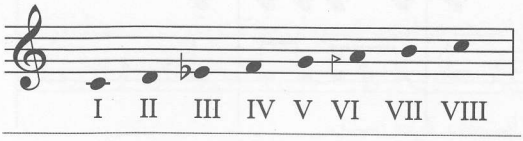

لایی، داریوش (۱۳۷۶). ردیف میرزا عبدالله/ نت نویسی آموزشی و تحلیلی، ص۲۰۲ ، مؤسسه‌ی فرهنگی-هنری ماهور، چاپ دوم.

Shiraz-Beethoven.ir

میزان های ۴۷ تا ۵۲

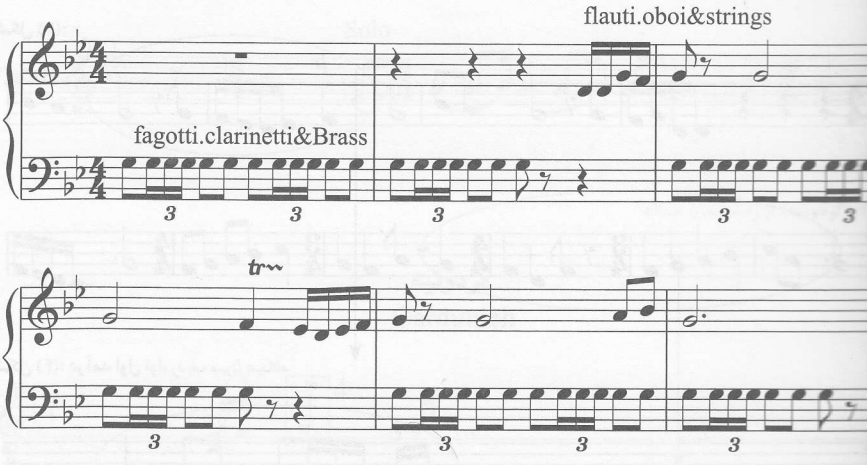

ه‌ی VII، ملودی «گردونیه» که از میزان ۲ تا ۲۰ توسط فلوت معرفی شده بود، ابتدا توسط ویولن‌ها
با اضافه‌شدن فلوت و کلارینت، بدون تغییر نواخته می‌شود. درواقع، ملودی اصلی در هر دو قطعه
غییر می‌ماند و صرفاً با تغییر بافت و تراکم ارکستر، رنگ‌آمیزی و احساس آن متفاوت می‌شود.
ه ملودی‌محور که ریشه در سنت دیرین موسیقی ایرانی و به‌طور کلی مشرق زمین دارد، دلیل
بر جذابیت آثار فخرالدینی برای گوش ایرانی است و نشانگر این تفکر است که وی در آثارش
بلیت‌های ارکستر و فنون آهنگ‌سازی را به خدمت ملودی درمی‌آورد تا هماهنگی هرچه بیشتر
موسیقی ایرانی حفظ کند.

صه‌های ملودیک و شیوه‌ی بسط و گسترش

ی ملودی‌پردازی فخرالدینی در موسیقی ایران به‌طور عام و موسیقی ردیف دستگاهی به‌طور
متأثر از مکتب آموزشی هنرستان عالی موسیقی و همچنین، بهره‌گیری از اساتیدی چون
ن صبا و حسین دهلوی است. موسیقی «سربداران» در بخش‌هایی وام‌دار موتیف‌های ردیف
اهی در دستگاه نوا است که با ذوق و قریحه‌ی ملودی‌سازی آهنگ‌ساز عجین شده و تم‌های
برای این موسیقی خلق کرده است. با وجود این‌که فواصل قدیم مقام نوا، بستری همانند گام
تئوریک برای ملودی‌هایی که با قواعد و جمله‌بندی مدال گردش می‌کنند، به‌وجود می‌آورند
ی غبارآلود و قرون وسطایی را، که معنویتی پنهان در آن موج می‌زند، برای این موسیقی خلق
د، اما همچنان ریشه‌ی اصلی این ملودی‌ها را می‌توان در ردیف جست‌وجو کرد.

Minor

Shiraz-Beethoven.ir